

opusdei.org

Femeia și umanizarea lumii

Femeia este chemată să aducă
familiei, societății civile,
Bisericii, ceva caracteristic care
este propriu și pe care numai ea
le poate da

25.03.2012

Aportul specific al femeii

Femeia este chemată să aducă
familiei, societății civile, Bisericii,
ceva caracteristic care este propriu și
pe care numai ea le poate da:
tandrețea sa delicată, generozitatea

ei neobosită, iubirea sa pentru caracterul concret, stimulenta sa, capacitatea sa de intuiție, pietatea sa profundă și simplă, tenacitatea sa... feminitatea nu este autentică dacă nu știe să culeagă frumusețea acest aport de nesubstituit și nu o face viața propriei vieți.

Pentru a împlini această misiune, femeia trebuie să dezvolte personalitatea proprie, fără a se lăsa stăpânită de un spirit de imitare care s-ar sfârși aproape totdeauna prin a o așeza într-o situație de inferioritate și ar înjosi posibilitățile sale cele mai originale. Dacă se formează bine, cu autonomia personală, cu autenticitate, ea va realiza cu eficacitate opera sa, misiunea la care este chemată, oricare ar fi ea: viața sa, munca sa vor fi cu adevărat constructive și rodnice, bogate în semnificații, fie că petrece zilele proprii dăruită soțului și copiilor, fie că, renunțând la căsătorie din motive

nobile, ea a decis să se dedice în întregime la alte îndatoriri.

Fiecare pe propria cale, credincioasă chemării sale umane și divine, poate realiza, cum se întâmplă de fapt, personalitatea feminină în toată plinătatea sa. Să nu uităm că Sfânta Fecioară, Mama lui Dumnezeu și Mama oamenilor, nu numai că este un model, dar și dovada valorii transcendente pe care o poate lua o viață aparent irelevantă.

(Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, în cartea Conversații, 87)

Prezența în viața publică

Prezența femeii în complexul vieții sociale este un fenomen logic și cu totul pozitiv, care face parte din procesul mai amplu la care m-am referit mai întâi. O societate modernă, democratică, trebuie să recunoască femeii dreptul de a lua parte activă la viața politică, și

trebuie să creeze condiții apte să favorizeze exercitarea acestui drept din partea tuturor celor care ar dori s-o facă.

(Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, în cartea Conversații, 90)

Grija lumii

Cum spuneam mai sus, pe acest teren aportul specific al femeii nu constă numai în activitatea sau postul în sine, cât în modul de a dezvolta această funcție, adică în nuanțele pe care în natura sa de femeie va ști să dea soluții ale problemelor care sunt de înfruntat, și în a ști să deosebească și să plaseze într-un anumit mod aceste probleme. Grație calităților sale naturale, femeia poate îmbogăți în mod important viața civilă. Acesta este un lucru evident, mai ales dacă ne gândim la câmpul vast al legislației familiare și sociale. Calitățile feminine vor constitui garanția cea mai bună că vor fi

respectate valorile autentice umane și creștine în momentul de a lua măsuri care interesează oricum viața familiei, ambientul educativ, viitorul tinerilor.

(Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, în cartea Conversații, 90)

Crize sociale, crize de sfințenie

Pentru unii dintre voi se pot încă număra pe degetele unei mâini anii care au trecut de la momentul în care voi v-ați decis să intrați în raport cu Dumnezeu, să-L slujiți în mijlocul lumii, în ambientul vostru și prin profesiunea sau meseria voastră. Cronologia particulară nu este prea relevantă: este foarte important, dimpotrivă, a marca cu foc în sufletul nostru certitudinea că invitația la sfințenie, adresată de Cristos tuturor oamenilor, fără excepție, cere ca fiecare să cultive viața interioară și să se exercite zilnic în virtuțile creștine; și nu într-

un mod oarecare, și nici într-un mod ieșit din comun sau chiar excelent: trebuie să ne sforțăm până la eroism, în sensul cel mai tare și hotărât al cuvântului.

(Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, în cartea Prietenii lui Dumnezeu, 3)

Caritate și claritate

Un discipol al lui Cristos nu va trata niciodată rău pe nimeni: va numi eroare eroarea, dar va corecta cu afecțiune pe cel care a greșit: altfel, nu va putea să ajute, nu va putea sfinți. Trebuie să știm să trăim cu alții, trebuie să înțelegem, trebuie să scuzăm, trebuie să exercităm fraternitatea; și, după sfatul sfântului Ioan al Crucii, în orice clipă trebuie să punem iubirea unde nu este iubire, pentru a culege iubire chiar și în împrejurările aparent lipsite de semnificație oferite de munca profesională și de relațiile familiare

și sociale. De aceea, tu și eu vom aduce roade chiar și în ocaziile cele mai banale care ni se prezintă, pentru a le sfinți, pentru a ne sfinți și pentru a-i sfinți pe aceia care își împart cu noi datoriile noastre zilnice, simțind în viața noastră povara dulce și atrăgătoare a corăscumpărării.

(Sfântul Josemaría Escrivá de Balaguer, în cartea Prietenii lui Dumnezeu, 9)

.....

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/femeia-si-umanizarea-lumii/> (10.04.2026)